

4-3-2020

8 Μάρτη Παγκόσμια ημέρα της γυναίκας

ΤΕΡΜΑ ΣΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ
ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΛΗΡΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΕΚΦΑΝΣΗ ΣΕΞΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ

Όλες-όλοι στις διαδηλώσεις και τα συλλαλητήρια!

163 χρόνια μας χωρίζουν από τις 8 Μάρτη του 1857, όταν οι γυναίκες της κλωστοϋφαντουργίας και του ματισμού βγήκαν με μια μαζική διαδήλωση στους δρόμους της Νέας Υόρκης ζητώντας καλύτερες συνθήκες δουλειάς και ίσες αμοιβές. Η διαδήλωση κτυπήθηκε άγρια από την αστυνομία και πνίγηκε στο αίμα, αλλά αποτέλεσε σταθμό στην πάλη των εργατριών γυναικών που δεν σταμάτησε. 2 χρόνια μετά, την ίδια μέρα, οι γυναίκες ξαναβγήκαν μαζικά στους δρόμους και αυτή η κίνηση αποτέλεσε την αφορμή η 8 Μάρτη να καθιερωθεί από το παγκόσμιο εργατικό κίνημα σαν **Μέρα της γυναίκας**, το 1910 με πρόταση της Κλάρα Τσέκιν.

Οι αγώνες των εργατριών που σήκωσαν το ανάστημά τους απέναντι στην εργοδοσία και το κράτος της φωτίζουν και σήμερα την ανάγκη της οργάνωσης και πάλης των εργαζόμενων και άνεργων γυναικών για μια ζωή με σύγχρονα δικαιώματα.

Τα τελευταία χρόνια, υπάρχει μια έντονη επάνοδος των φεμινιστικών κινημάτων διεθνώς. Από τους αγώνες για το δικαίωμα στην έκτρωση σε χώρες όπως η Αργεντινή, η Ιρλανδία και η Πολωνία, έως τον κρίσιμο ρόλο που παίζουν στα ευρύτερα κινήματα σε χώρες όπως η Χιλή και η Τουρκία. Σε αυτό το πλαίσιο αναπτύσσεται και η ιδέα της παγκόσμιας φεμινιστικής απεργίας την 8^η Μάρτη, με ιδιαίτερη μαζικότητα σε χώρες όπως η Ιταλία και η Ισπανία, δημιουργώντας έναν ουσιαστικό χώρο συνάντησης του φεμινιστικού και του εργατικού κινήματος. Σε αυτά τα πλαίσια επιδιώκουμε η φετινή 8^η Μάρτη να αποτελέσει σταθμό και στην Ελλάδα για τη πάλη των εργαζόμενων γυναικών και συνολικά των γυναικών κατά της ανισοτιμίας και των διακρίσεων με βάση το φύλο.

Εδώ και σχεδόν μια δεκαετία όλες οι κυβερνήσεις σε συνεργασία με ΕΕ – ΕΚΤ – ΔΝΤ, με πολιορκητικό κριό το δημόσιο χρέος, έβαλαν σε εφαρμογή το πιο βάρβαρο πρόγραμμα αναδιανομής εισοδήματος σε βάρος των εργαζομένων και σε όφελος του κεφαλαίου με στόχο την αντιμετώπιση της καπιταλιστικής κρίσης. Οι γυναίκες, και ιδιαίτερα οι μονογονεϊκές οικογένειες και οι μετανάστριες αλλά και τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα, βρίσκονται σε ακόμη δεινότερη θέση τόσο στον εργασιακό τομέα όσο και στην απλή καθημερινότητά τους.

Τα πρώτα θύματα της κρίσης είναι οι γυναίκες: είναι οι πρώτες που απολύονται, οι τελευταίες που προσλαμβάνονται, οι πρώτες που νιώθουν τα πρόσθετα οικονομικά οικογενειακά βάρη, τα συνήθη θύματα της βίας στο σπίτι, στην εργασία, στο δρόμο.

Στον τομέα της εργασίας:

Τα ποσοστά της ανεργίας στις γυναίκες (στοιχεία της Eurostat) είναι 29% και στις νέες γυναίκες είναι πάνω από 63% ενώ το ποσοστό των εγγεγραμμένων μακροχρόνιων ανέργων είναι για τις γυναίκες 64,5% και τους άνδρες 35,95%.

Οι γυναίκες είναι οι πρώτες που απολύονται, ακόμα και οι έγκυες γυναίκες μπορούν πλέον να απολύονται «νόμιμα» από τους εργοδότες σύμφωνα με απόφαση του Δικαστηρίου της ΕΕ (2/2018) επιβεβαιώνοντας έτσι το αποκρουστικό πρόσωπο της αντεργατικής πολιτικής της ΕΕ και τη μέγιστη υποκρισία που εμφανίζεται ως δήθεν προστάτης των κοινωνικών δικαιωμάτων, της μητρότητας και των πιο «ευάλωτων». Γι' αυτό, η χαραυγή του 2020 βρίσκει τις αναπληρώτριες και τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς να βιώνουν απίστευτες κι απάνθρωπες πολλές φορές δυσκολίες, λόγω της χρόνιας αδιοριστίας, της εναλλαγής μεταξύ ανεργίας και ελαστικής εργασίας, καθώς και της συνεχούς περιπλάνησης από πόλη σε πόλη και από σχολείο σε σχολείο. Δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά στις συνθήκες, που ζουν με την αβεβαιότητα για το αν, τότε, πού και για πόσο θα εργαστούν την επόμενη χρονιά, χωρίς να έχουν σίγουρο κι αυτό ακόμα το επίδομα ανεργίας.

Στη χαραυγή του 2020 οι αναπληρώτριες εκπαιδευτικοί δεν έχουν το δικαίωμα να κάνουν οικογένεια και να γίνουν μητέρες. Δεν έχουν μόνο να αντιμετωπίσουν την αλλαγή του τόπου διαβίωσης κάθε χρόνο και για χρόνια και να καλύψουν το νοίκι και τα έξοδά τους με τον πενιχρό μισθό τους, έχουν ταυτόχρονα να αντιμετωπίσουν όλες τις διακρίσεις που βιώνουν σε περίπτωση που μείνουν έγκυοι.

Το καθεστώς της ελαστικής εργασίας των συμβασιούχων στην εκπαίδευση δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα της προστασίας της μητρότητας σε περίπτωση επαπειλούμενης εγκυμοσύνης, καθώς το καθεστώς των αδειών των αναπληρωτών είναι απαράδεκτο. Η άδεια που δικαιούνται είναι όλη κι όλη 7 ημέρες! Η αναρρωτική άδεια είναι 15 μέρες κι αυτές με την προϋπόθεση ότι θα αρρωστήσουν τουλάχιστον 10 μέρες μετά την πρόσληψη! Ακόμα, κινδυνεύουν με απόλυση, αν χρειαστεί να παρατείνουν την αναρρωτική άδεια. Οι άδειες μητρότητας για τις αναπληρώτριες είναι 2 μήνες πριν τον τοκετό και 2¼ μήνες μετά τον τοκετό ενώ στερούνται άδειας ασθένειας τέκνου, άδεια επαπειλούμενης κύησης με αποδοχές, ένσημα και αναγνώριση προϋπηρεσίας και έχουν λειψά δικαιώματα και κατά την άδεια μητρότητας (κύησης, λοχείας, ανατροφής). Γι' αυτό και πλήθος αναπληρωτριών εκπαιδευτικών οδηγούνται στην παραίτηση για να διαφυλάξουν την εγκυμοσύνη τους ή για να θηλάσουν!

Το ίδιο και στον ιδιωτικό τομέα. Είναι γνωστό ότι πολλές είναι οι επιχειρήσεις που ρωτάν – παράνομα – τις νέες γυναίκες σε συνεντεύξεις αν σκοπεύουν να μείνουν έγκυες ή τις βάζουν να υπογράψουν ακόμα και σχετικές διαβεβαιώσεις, καθιστώντας τη μητρότητα από δικαίωμα σε διαβατήριο ανεργίας, χωρίς να υπάρχει καμία κρατική παρέμβαση.

Η εργασία των γυναικών έχει μετατραπεί σε δουλεία:

Εξευτελιστικές αμοιβές, χωρίς ασφάλιση, με μεταχείριση που περιέχει βία, απειλές, σεξουαλική παρενόχληση και απαράδεκτες έως και θανατηφόρες συνθήκες εργασίας, αλλά και με τις απολύσεις, τις απειλές ή ακόμα και τις επιθέσεις σε συνδικαλίστριες.

Με τις μνημονιακές πολιτικές και τις μειώσεις στους μισθούς και τις συντάξεις αυξάνουν τη διαφορά στους μισθούς ανάμεσα στα δύο φύλα. Οι γυναίκες συχνά εργάζονται σε εργασίες λιγότερο επιθυμητές, πιο πρόσκαιρες, τις πλέον ανασφάλιστες. Στις μονογονεϊκές οικογένειες οι γυναίκες είναι αυτές που σηκώνουν το βάρος των εξόδων για το φαγητό, την υγεία και την εκπαίδευση των παιδιών. Η μείωση της αγοραστικής τους δύναμης έχει άμεση επίπτωση στην ψυχική και σωματική τους υγεία. Το 2013 η κατάθλιψη ανέρχονταν στις γυναίκες στο 15,6 %, ενώ στους άνδρες στο 9%. Εφιαλτικές διαστάσεις καταλαμβάνει η αδήλωτη εργασία – η μαύρη ανασφάλιστη εργασία – αυτά τα χρόνια της οικονομικής κρίσης.

Η βίαιη αυτή επίθεση μέσω των μέτρων απέναντι στις γυναίκες δεν εξαντλείται μόνο στον τομέα της απασχόλησης. Οι γυναίκες δέχονται πρώτες τις επιπτώσεις της οικονομικής συρρίκνωσης στη χρηματοδότηση της πολιτικής και κοινωνικής προστασίας. Η διάλυση του κράτους πρόνοιας και οι

ιδιωτικοποιήσεις σχεδόν στο σύνολο των δημόσιων υπηρεσιών (δημόσιοι βρεφικοί και παιδικοί σταθμοί, φύλαξη παιδιών, φροντίδα στο σπίτι για ηλικιωμένους και άτομα με αναπηρία, κλπ) έχει τραγικές συνέπειες για τις γυναίκες και τις δυνατότητες που έχουν να βρουν δουλειά ή και να παραμείνουν σ' αυτήν που έχουν έτσι ώστε να είναι ενεργά ανεξάρτητα οικονομικά άτομα. Καταργούν κατακτήσεις ολόκληρου αιώνα! Θέλουν να γυρίσουν τις γυναίκες πίσω στο σπίτι, στην εξάρτηση και την υποταγή! Στη «σίγουρη» σιωπή...

Σε όλα τα παραπάνω έρχεται να προστεθεί η καθημερινή έμφυλη βία και καταπίεση που βιώνουν οι γυναίκες στη δουλειά, στο σπίτι, στο δρόμο, ο έλεγχος που επιχειρείται να ασκηθεί στα γυναικεία σώματά, καθώς από τη μία βλέπουμε να γίνονται τεράστιοι αγώνες σε παγκόσμιο επίπεδο ενάντια στο σκοταδιστικό "κύμα" απαγόρευσης των εκτρώσεων που προσπαθούν να θεσμοθετήσουν μια σειρά από κυβερνήσεις, κι από την άλλη οι εργαζόμενες μητέρες ή εγκυμονούσες δεν έχουν καμία προστασία απέναντι στην εργοδοτική και κρατική αυθαιρεσία, τις απολύσεις, την ανεργία. Οι επίσημοι μόνο αριθμοί είναι τρομακτικοί: 87.000 γυναίκες σε όλον τον κόσμο δολοφονήθηκαν από πρόθεση μέσα στο 2017, 13 εκατομμύρια γυναίκες στην ΕΕ έχουν δεχθεί σωματική βία μέσα σ' ένα χρόνο ενώ 3.700.000 έπεσαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης, με την Ελλάδα να κατέχει την 3η θέση. Πέρα από αυτούς τους αριθμούς ως αναλογιστούμε τους καθημερινούς βιασμούς, τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις, την ενδοοικογενειακή βία που δεν καταγράφονται, γιατί κάποιοι αστυνομικοί το θεώρησαν άνευ σημασίας, γιατί ο φόβος που δημιουργεί η κοινωνία για την ομολογία τέτοιων περιστατικών είναι τεράστιος και η αντιμετώπιση του κράτους και της κοινωνίας απέναντι στο θύμα θα είναι σε πολλές περιπτώσεις αντί για υποστηρικτική είναι ενοχοποιητική.

Εκτός από τις γυναίκες, με την βία, την καταπίεση, ακόμα και με την περιθωριοποίηση και τον αποκλεισμό - εργασιακό και κοινωνικό- βρίσκονται αντιμέτωπα όσα πρόσωπα δεν συμπεριλαμβάνονται στα κυρίαρχα πρότυπα σεξουαλικότητας, όπως τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ υποκείμενα. Καθημερινά αντιμετωπίζουν την ομοφοβία και την τρανσφοβία στο σπίτι στο δρόμο και στη δουλειά.

Χαιρετίζουμε τις σύγχρονες γυναίκες που καθημερινά ορθώνουν το ανάστημά τους και αγωνίζονται για τα εργασιακά, κοινωνικά και έμφυλα δικαιώματά τους, μέσα και έξω από το σπίτι, στην οικογένεια, στην εργασία, στην μερική και ελαστική απασχόληση, στη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, στην επισφάλεια, στο ζοφερό περιβάλλον που έχουν δημιουργήσει η εφαρμοζόμενη πολιτική από ΕΕ, ΔΝΤ, Ελληνικές κυβερνήσεις, Κεφάλαιο. Χαιρετίζουμε τις γυναίκες που οραματίζονται και παλεύουν για την ανατροπή της παρούσας άθλιας κατάστασης, που ψάχνουν το δρόμο της εργατικής χειραφέτησης και της οικοδόμησης μιας κοινωνίας της ελευθερίας, της ισότητας, της δικαιοσύνης, της απελευθέρωσης από τα δεσμά της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!

Αρνούμαστε να υποταχθούμε στη βαρβαρότητα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης!

Δε διαπραγματευόμαστε τη ζωή και τα δικαιώματά μας!

Έχουμε τη δύναμη να διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν και μας στερούν – Ε.Ε. κυβερνήσεις!

KAMIA GYNAIKA MONH THS STHN KRISH!!!

Οργανώνουμε, καλούμε, συμμετέχουμε

- **Παρασκευή 6 Μάρτη 14.00 υπουργείο εργασίας για Πλήρη προστασία της μητρότητας – 9μηνη άδεια ανατροφής για όλους τους γονείς αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με πλήρεις αποδοχές, καταβολή ενσήμων και αναγνώριση της προϋπηρεσίας. Μόνιμη, σταθερή εργασία για όλες/όλους με δικαιώματα και αξιοπρέπεια**
- **Όλοι/ όλες στα συλλαλητήρια στις 8 Μάρτη που πραγματοποιούνται στην Αθήνα**